

POBOŽNOSTI

PRO CÍRKEVNÍ ROK 2001 - 2002

ADVENTNÍ

I. „BLAZE POKORNÝM... BLAZE TICHÝM...“

Biblický text: Matouš 5,1-5

Pomocné texty: Ž 37,1-7a); Iz 40,1-5.

„Ejhle Hospodin přijde a všichni svatí jeho s ním a bude v onen den světlo velké...“ Hospodin přichází v Ježíši Kristu, aby otevřel novou cestu. Jeho slovo vyzývá k novému životu. Vyzývá k pokoře a tichosti. Jeho slovo volá k pokání. V pokoře se otevřme adventu - otevřme se příchodu Ježíše Krista - otevřme se cestě do nového života.

II. „BLAZE MILOSRDNÝM...“

Biblický text: Matouš 5,6-8

Pomocné texty: Ž 24,1-6; Iz 44,1-5.

Spravedlnost, milosrdenství a čistota srdce - to jsou další významné hodnoty nového života v Kristu. I jím se máme v adventu - v očekávání dnů narození Krista otevřít. V jejich hledání i v pokání za jejich nedostatek je také příprava cesty Páně. „V pokání pokorně před Bohem stůjme, Syn jeho přichází, jenž se nás ujme...“

III. „RADUJTE SE A JÁSEJTE...“

Biblický text: Matouš 5,9-12

Pomocné texty: Ž 15,1-5; Iz 48,17-19.

„Vesel se již člověče, srdcem uvěř směle, zpívej píseň oslavnou...“ Z čeho se máme tolik radovat? V čem je ta pravá radost? Snad v naší dokonalosti, snad v našem úspěchu? Dnešní evangelium hovoří jinak: Radujme se z toho, co my dáváme, co my obětujeme, ano i z toho, co vytrpíme pro Krista. I v tom je výzva k adventu, výzva k ochotě dávat a obětovat.

IV. „TAK AŽ SVÍTÍ VAŠE SVĚTLO...“

Biblický text: Matouš 5,13-16

Pomocné texty: Ž 2, 7-8.11-12; Iz 49,1-6.

„...noc se mění v světlo denní, již nám kyne vykoupení. Adventu se konec blíží...“ Právě vykoupení přichází s pravým světlem světa - s Ježíšem Kristem. Odlesk tohoto světla pak má v sobě nést každý z nás. I to je součástí předvánoční přípravy - nést všem lidem dobrodiní Kristova světla. To světlo je přece třeba stavět na svícen, aby svítilo opravdu všem.

POSTNÍ

I. „NEPŘIŠEL JSEM ZRUŠIT, NÝBRŽ DOVRŠIT...“

Biblický text: Matouš 5,17-20

Pomocné texty: Ž 135,1-6.14-21; Iz 41,8-14.

„Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani jediné písmenko ze Zákona.“ Stejně tak nepomine příhodný čas k pokání, protože bez něj nelze Božímu zákonu porozumět, nelze najít cestu k jeho naplnění a dovršení. V něm je důležitý především smysl Zákona, jeho duch, a ne jednotlivé litery. „Pane, ty jsi hoden chvály,... Vtiskni mi své lásky dílo do srdce i do mysli, aby stále vzácné bylo,...“

II. „JDI SE NAPŘED SMÍŘIT SE SVÝM BRATREM...“

Biblický text: Matouš 5,21-26

Pomocné texty: Ž 89,2-16; z 51,9-13.

„Kristus, příklad pokory, Pán náš milostivý...“ Ač sám bez hříchu, postil se spolu s hříšníky, spolu s nimi přijal křest pokání, „aby naplnil všecko, co Bůh žádá“. I v současném postním čase je s námi a vede nás svým slovem ke smíření s Bohem i s lidmi. Varuje před hněvem proti bližnímu, žádá, abychom se s každým protivníkem dohodli, dokud je čas. „Kriste, dej, ať pokorně tvou cestou kráčíme, nesouce každý svůj kříž, tě následujeme...“

III. „VAŠE SLOVO BUĎ - ANO, ANO - NE, NE...“

Biblický text: Matouš 5,33-37

Pomocné texty: Ž 48,2.9-15; Iz 25,1.8-10a).

„Slyš, Pán Ježíš tebe volá; ... Proč jen váháš obrátit se... myslíš, dost že času, až snad zestárneš?...“ Čas postní je čas pokání - a pokání znamená obrátit svou životní cestu, obrátit ji tak, aby nadále směřovala za Ježíšem. Nesmí v tom být žádná polovičatost. Nejen ve slovech, ale i životě svých následovníků žádá Ježíš jasné „ano“, žádá následování se všemi důsledky, které k němu patří.

IV. „... ABYSTE SE ZLÝM NEJEDNALI JAKO ON S VÁMI.“

Biblický text: Matouš 5,38-42

Pomocné texty: Ž 37,23-28a); Iz 60,18-22.

Obrátit se ke Kristu znamená zapomenout staré pořádky života. „Za oko oko“ už neplatí, stejně jako „za zub zub“ a tím méně „za život život“. Pro nového - Kristova člověka platí „Bližní-li ti v prchlivosti potupy šíp v srdce vryl, odpusť mu...“ a také „nedej přemoci se zlému...“ ne tím, že mu odplatíš stejnou měrou, jakou měřil on tobě, ale tím, že ho zahanbíš dobrem.

V. „BUĎTE TEDY DOKONALÍ...“

Biblický text: Matouš 5,43-48

Pomocné texty: Ž 131,1-3; Iz 42,1-9.

„Tak těžce sklíčená, ty duše člověka, zda najdeš úlevu...“? Čím více se blížíme velikonočním dnům a čím dále pokračujeme v četbě slov Ježíšova horského kázání, tím náročnější úkoly před nás Kristus klade. Neodplácej zlé zlým, miluj svého nepřítele, modli se za svého pronásledovatele - a teď: „buď dokonalý...“; a nadto vrchol nad vrcholy - „buď dokonalý jako náš nebeský Otec“! Kdo může obstát? Jen jedině je možné - přestat spoléhat na sebe a spolehnout na Ježíše. „Pojď pod kříž nade mnou se tiše zamyslit.“

VI. „VARUJTE SE KONAT DOBRODINÍ LIDEM NA ODIV...“

Biblický text: Matouš 6,1-4.16-18

Pomocné texty: Ž 112,1-9; Iz 58,5-8.

„Neměl krásu ani důstojnost, sotva kdo se k němu znal. Přišel jako nevíтанý host. Takový byl králů Král.“ Ježíš přichází jako „poslední z posledních“. Přichází jako služebník všech. Když svým mocným činem uzdraví nemocného, ochrnutého, slepého, přikazuje mu: „Ne abys o tom někomu říkal!“ Když se postí, jde do ústraní, když se modlí, odchází do samoty, aby nestál „lidem na odiv“. Jaký div, že totéž žádá od svých učedníků, od všech křesťanů. Ani naše pokání nemá být lidem na odiv.

MÁJOVÉ

I. „NEMĚJTE STAROST O SVŮJ ŽIVOT...“

Biblický text: Matouš 6,25-34

Pomocné texty: Ž 69,31-37; Iz 65,8-10.13-15a).

„Přijď, dešti nebeský,... přijď, Duchu slávy,... On sám žíznivou a suchou roli chce vodou skropiti a vše spokojiti,...“ Hlad, žízeň, hladomor... zdálo by se nám snad, že jsou to pojmy starověku a středověku. Dobře však víme, že to mohou být pojmy i v jednadřicátém století až příliš současné. Přesto Ježíš říká „nemějte starost“ - nebudte ustaraní - nebudte ustrašení - „váš Otec ví, co potřebujete“. Tam, kde skutečně vládne Duch Kristův, tam není nouze. Je však život současných křesťanů naplňován jeho Duchem?

II. „... V TOM JE CELÝ ZÁKON I PROROCI.“

Biblický text: Matouš 7,7-12

Pomocné texty: Ž 5,2-5.12-13; Iz 55,1-6.

„Odpustíte-li lidem, odpusť i vám nebeský Otec. Jestliže umíte dávat dobré dary, čímž spíše váš Otec v nebesích... Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy jednejte s nimi...“ Tak k nám hovoří Ježíš skrze poselství evangelia. A dodává, že v tom je „celý Zákon“, podobně jako v příkazu „miluj svého bližního jako sám sebe“. Znamená to snad, že my sami jsme měřítkem Zákona? Samozřejmě ne. Měřítkem je pouze ten, který vždy a za všech okolností (i na golgotském kříži) uměl být bližním všem lidem - Ježíš. „Hospodine hodný chvály, ať Duch svatý nedovolí, abychom se báli... Pane, v němž tma žádná není, ať Duch svatý dá zas srdcím nové potěšení.“

III. „A TAK JE POZNÁTE PO JEJICH OVOCI.“

Biblický text: Matouš 7,13-20

Pomocné texty: Ž 139,6-12; Iz 56,6b)-8.

„Kriste, jenž jsi svým věrným seslal Ducha svatého,... račiž nám v této chvíli téhož Ducha seslati, abychom tebe, milí, mohli následovati.“ Ze dvou nabízených bran se k následování Ježíše Krista nabízí jen jediná - těsná; ze dvou cest se před námi otevírá jen jediná - ta úzká. Prostornou branou a širokou cestou jdou ti, kdo „přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci“. Ježíš je dobře rozpoznává podle ovoce jejich života. Ale stejně dobře podle našeho ovoce rozpozná i nás.

IV. „... DŮM NEPADL, NEBOŤ MĚL ZÁKLADY NA SKÁLE.“

Biblický text: Matouš 7,21-29

Pomocné texty: Ž 31,2-4.22-25; Iz 40,6-11.

Ježíš učí, jako ten, kdo má moc. Proto je jeho slovo mocné, živé, působivé. Mnozí i dnes „prorokují v jeho jménu - i zlé duchy vymítají v jeho jménu.“ Ale co jim řekne Ježíš? A co nám odpoví Ježíš? Co odpoví této církvi, této její obci? Co odpoví mně? Který dům stavíme? Ten, jehož „pád bude veliký“, nebo ten, který „nepadne, protože stojí na Kristově skále“? Činíme vůli Otce v nebesích? - „Ó přijď ty sám, náš milý Pane, a navštiv svoji vinici a dílo svoje požehnané svou mocnou chraniž pravici...“